

סרגל אקראיות

קורס אמנות לכיתות ז'-ט' בימי חמישי
בהדרכת רחל רבינוביץ

מדברי רחל בהקדמה לעבודה זו: בקורס זה ננסה להבין מהי אמנות והאם היא ניתנת להגדרה. כאן נפגוש את ההיגיון שבאיגיון ונחבור אליו בשמחה. נכיר אמנים שסדקו את התפיסה המקובלת להגדרת אמנות. ניצור עם חומרים שאינם אצילים, כאלה המיועדים למחזור לבידוד לתעשייה ובניין. ננסה לתת לאובייקטים יומיים איכות חדשה ובלתי צפויה. נרענן את נקודת המבט של הצופה על הסביבה. נשאל במה שונה מיומנותו של היוצר העכשווי מזו של אמני העבר? נהרהר במקום של: ידע, התכוונות, תודעה, הקשר תרבותי – במעשה האמנות. נכיר את: **מרסל דושאמפ** - את תפיסתו המהפכנית המבוססת על אבסורד מקריות והומור. נכיר את: **פישלי & וויס** שעוסקים בהאנשת חפצים, ההופכים לשחקנים בסביבת היומיום. נלמד על **תומאס הירש הורן**: המבקר את תרבות הצריכה, מפרק היררכיות ומבטל את המנגנון הקפיטליסטי מתוך תיעוב. זו סדנת אמנות מחקרית בה תהייה וטעיה הן חלק מהדרך. בעמודים הבאים מיצירות המשתתפים בקורס בסמסטר א' שנת תשע"ו.

שם העבודה: "היה היה פעם"

יערה טננבאום

"סרגל האקראיות"

חומרים: קוסות נייר, ראשי ברבי, סלוטייפ, פייטים וכפא

טקסט חופשי

העבודה שלי עוסקת בתפיסת הנשיות בחברה. נשיות עצמאית או תלותית ועל השאלה האם אני אהיה רצויה יותר אם אהיה רזה, שבירה וחסרת אונים מחקה במגדל עם צמה עד הקרקע. העבודה מראה את המצב הריאליסטי בהיעדר השיער הארוך המסמל את ההקרבות.

ככל שהמגדל יותר גבוה יש פחות שיער וככל שהמגדל יותר גבוה ההמתנה יותר ארוכה.

בתחילת העבודה לא היה לי מושג על מה לעשות וחשבתי על חומרים אקראיים שאוכל להשתמש בהם ומשם הגיעו ראשי הברביות, הבנתי שאני חייבת להשתמש בהם וחשבתי מה הם יכולים לייצג אחרי הרבה חשיבה עם רחל והתבוננות בראשים הבנו שלשיער ולעיניים המוגדלות יש תפקיד - עיניים גדולות כמו עיניים של תינוק חסר אונים ומשם התפתח הרעיון הפמיניסטי. רז (האס) הציעה את הרעיון של המגדלים והתחלתי לעבוד, הצבעים והקישוטים התגבשו מתוך מצאי הצבעים הקיים (אקראי). הסיפור הגיע בעקבות השם שהציעה

נועה (סגל) ותעווט הכתיב שהגיעו מאביגיל (לב) שהבליטו את האכראיות של התהליך.

היה שכל מה שיהיה
כמו היום באיפור כלום חופ החורף
ואם אכזב את הילדים
הרבי שיום עם הילדים
עם בית טוב למלא במוט
שגם מה נסיונות האתר רוצו

היה
היה
פעם

שם העבודה: "קוקה כותל"

שם התלמידה: אביגיל לב

קורס: "סרגל האקראיות"

חומרים: קאפה, נייר כסף, פחיות קולה ופלטטלינה.

טקסט חופשי:

העבודה שלי היא על הסגידה לתרות הצריכה. ההתעסקות היום-יומית שלנו ב"כמה קנייתי? כמה זה עלה? אני צריך עוד? זה היה שווה את המחיר?" וכו'... החלטתי להציג את תרבות הצריכה כפחיות "קוקה קולה" ואת הסגידה להם בסמל דתי. בכותל. לכן אני קוראת לעבודה "קוקה כותל". במהלך העבודה החלטתי לשתף את הכיתה בעבודה ולבקש מהתלמידים ומרחל לכתוב בקשות על פתקים ולשים בין האבנים (ממש כמו בכותל בירושלים) ולאחר מכן הרגשתי שהרעיון של הסגידה לתרבות הצריכה פחות מורגש ממה שהייתי רוצה, אז בניתי מין אנשים קטנים מפלטטלינה שמשולב בהם הצבע האדום. הצבע של פחיות "קוקה קולה". האנשים האלה יושבים מול הכותל ובזמן שהם "מתפללים" אליו הצבע האדום "משתלט" עליהם. השילוב של סרגל האקראיות בעבודה שלי הוא שאני לא תכננתי שום דבר. אני התחלתי את העבודה רק עם הרעיון שאני רוצה לעשות משהו עם פחיות "קוקה קולה" ואז עלה לי הרעיון עם הכותל, הפתקים, האנשים. שום דבר לא היה מתוכנן מראש.

